

בש"פ 4601/22 - טימרוז גיאורגזה, יחיאל יוסיפוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4601/22

בש"פ 4640/22

כבוד השופט א' שטיין

לפני:

טימרוז גיאורגזה

העוור בבש"פ 4601/22:

ITCHAYAL YOSIFOV

העוור בבש"פ 4640/22:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכיות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו- 1996 על
החלטותיו של בית המשפט המחויז תל אביב-יפו
(השופט ש' מלמד) אשר ניתנו ביום 10.5.2022 וביום
35557-11-21 במ"ת 16.6.2022

בשם העור בבש"פ 4601/22 עוז"ד מרון סעדון; עוז"ד רענן עמומי

בשם העור בבש"פ 4640/22 עוז"ד ליאור שביט

עוז"ד מסעד מסעד

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפנוי ערירים המופיעים נגד החלטותיו של בית המשפט המחויז תל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) אשר ניתנו

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ביום 10.5.2022 וביום 16.6.2022 במ"ת 21-11-35557. החלטות אלה תידונה במאוחד ותיקרנה ייחודי ההחלטה
קמא. במסגרתן נקבע כי העוררים עיצרו עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגד בתפ"ח (מחוזי ת"א)
35851-11-21 (להלן: **ההילך העיקרי**).

2. ההחלטה קמא קבעה כי בידי התביעה קיימות ראיות לכואורה המסייעות לצרכיו מעוצר עד תום ההליכים,
מהן עולה כי העורר בש"פ 4601/22 (להלן: גיאורגדזה) והעורר בש"פ 4640/22 (להלן: יוסיפוב) קשרו קשר עם
חברם, דמיטרי פודרוב (להלן: דמיטרי) וכן סייעו לו בחזרה אליו כדי לרצוח את נשן אבדליין (להלן: נשן) כנקמה על קר
שנשן, יחד עם אחיו, תקף לפניו את דמיטרי באמצעות אגרופים וסכין ופצע אותו קשה. כמו כן קבעה ההחלטה
שראיות התביעה מoxicחות, לכואורה, כי דמיטרי פעל בהתאם לתכנית העברינית האמורה אחריו שקיבל לידיו אקדח
המוחזק שלא כדין על ידי יוסיפוב וחברו, יירה לעברו של נשן שישה כדורים ברחוב סואן בבתה ים ופצע אותו ברגלו, כאשר
אחד ה כדורים שנורו על ידו פגע בראשה של ננתת תמיימה (להלן: הננתת) אשר נסעה במכוניתה עם בתה בת 4, וגרם
לה חבלה חמורה (להלן: אירוע היר). בגין אירוע היר ותוואותיו מייחסת התביעה לעוררים ולשותפיהם קשירת קשר
לביצוע פשע, ניסיון לרצוח וגרימת חבלה בגין מוחמיות - עבירות לפי סעיפים 499(א), 305, 333 ו-335(א)(1) ו-
(2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין), כאמור באישום 2 מושא ההליך העיקרי. לטענת התביעה,
לאירוע היר קדם ניסיון נוסף מצד דמיטרי לרצוח את נשן ואת אחיו, אשר הסתיים בפציעתם, ואולם ניסיון זה מייחס
לDEMTERI לבדוק באישום 1 מושא ההליך העיקרי. עוד נקבע ההחלטה קמא כי אישום 3 מושא ההליך העיקרי,
אשר מייחס לגיאורגדזה נשיאת נשק שלא כדין, איומים כלפי שוטר ושיבוש מהלכי משפט - עבירות לפי סעיפים 144(ב),
192 ו-244 לחוק העונשין - אף הוא מאומת בראיות לכואורה; וכן הוא גם לגבי חלק מסוים 2 אשר מייחס לjosipov
ולשותפו החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין.

3. העוררים מעלים שורה ארוכה של טענות נגד ההחלטה קמא. עיקרן מופנה אל קביעתו של בית משפט
קמא בדבר קיומו של האימוט הלכוארי למעורבותם באירוע היר. כמו כן טוענים העוררים כי מן הראיו להעירים למעוצר
באזוק אלקטרוני אל מחוץ לכלא.

4. מנגד, טענת התביעה כי כל המיחס לעוררים בכתב האישום מושא ההליך העיקרי נתמך כבדיע בראיות
לכואורה וכי מן הדין לעצם עד תום ההליכים מאחרו סורג וברית בשל מסוכנותם.

5. לדידי, העוררים שלפניי מעלים שורה אחת בלבד שאחתה יש לשקל בcobד ראש: האם יש בידי התביעה
ראיות לכואורה שבכוחן להוכיח את מעוצר העוררים עד תום ההליכים בין כותלי הכלא? זאת, לאחר שהעירות
מייחסות לעוררים במסגרת ההליך העיקרי מקומות נגדם את חזקת המסוכנות הקבועה בסעיפים 21(א)(1)(ג)(2),
21(א)(1)(ג)(4) ו-22(ב)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם).
בנסיבות אלה, כפי שכבר הוזמן לי לקבוע - לא אחת - כאשר כתב אישום שהוגש נגד נאשם בגין מאומת כבדיע בראיות
לכואורה, והנאשם חוסה בצלילה של חזקת המסוכנות, השאלה שיש לשאול ביחס לשחררו מן הכלא בתנאים
מגבילים או להעירו למעוצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא "למה לא?" אלא "למה כן?" (ראו:
בש"פ 250/21 מדינת ישראל נ' פרוך, פסקה 19 והאסמכתאות שם (31.1.2021)). חלופה כאמור לא תהא פתוחה
לנאשם, אלא מטעמים מיוחדים שהוכחת קיומם מוטלת עליו (ראו: בש"פ 248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות
28-14 (2.2.2020) (להלן: בש"פ 20/248)). לנוכח קביעתו הברורה של בית משפט קמא בדבר המסוכנות הנש��פת
העוררים - שבה לא מצאתי עילה להתערב - ולאור העדר המלצה חד-משמעות מטעם שירוט המבחן אשר מצדדי
בחלופה (ראו: בש"פ 20/248, בפסקה 19; בש"פ 20/1230 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (3.3.2020);

בש"פ 6835/20 קрисפי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (11.10.2020); בש"פ 6151/20 טוביה נ' מדינת ישראל (20.9.2020), אין לי אלא לקבוע כי העוררים לא הרימו את הנטול.

6. באשר לראיות לכואורה - התמונה שנפרשה לפני הדיון ובמהלכו לא הייתה פשוטה. ברם, עיון מדויק בראיות התביעה הולה שנטלה נטלה המוטל עליה. ראיותה כוללת את חבירתם של העוררים - יחד עם אחרים - אל חברם דמיטרי; המפגש החשוד בחניון התת-קרקע עובר לאירוע הירוי; התנהלותם של משתתפי המפגש במהלךו; ותכונות סלולריות אשר נתפסו ופוענחו על ידי המשטרה ואשר כוללות, בין היתר, חילופי דברים בין יוסיפוב לחבבו מהם משתמש Ci אלו העבירו את אקדחם לדמיטרי - כל אלה מצביעים, לכואורה, על קשרתו של קשר פלילי שהמשכו הישיר הוא אירוע הירוי. חיבורה של מה שנחזה כהתנהלות החשודה עד-mando כעבירותנית אל מעשו של דמיטרי, אשר באו מיד אחר-כך, יוצר הוכחה לכואורה שעונה לדרישותיה של הלכת זדה (בש"פ 8087/95 זדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 163-167 (1996)), אשר מושתתות על המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם היא בהן כדי להגיד את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המוחש לו?" (ראו, בין היתר: בש"פ 215/19 סלאימה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (2019)).

7. בהקשר זה אצין Ci "יחס האחריות הפלילית לחבלה חמורה, שכאמור נגרמה לנוגת, לגיאורגזה ולヨסיפוב מעורר קשי ממנה לא ניתן להתעלם. דא עקא, קשי זה אינו מחייב להחליט ההחלטה שידעת כי קיימות ראיות לכואורה אשר קשורות את השניים לניסיונו לרצח נשן ואשר מראות Ci יוסיפוב החזיק אקדח שלא כדין בשיתוף עם אחר - דבר שלבדו מקרים נגד יוסיפוב חזקת מסוכנות לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-35 לחוק המעצרים. ל ذات אוסף את האימות הלאכורי, בדומה זו"ח שוטר, כאמור באישום השני, לפי גיאורגזה איהם על שוטר שהגיע לדירתו באמצעות אקדח ואחר כך זרקו החוצה דרך החלון - מעשה שלבדו מצביע על מסוכנותו של גיאורגזה ומצדיק את מעטו עד תום ההליכים. עיון בחומרים נוספים שהונחו לפניי בעניין זה במסגרת השלמות טיעון, אין בו כדי לשנות את המסקנה אליה הגעתך.

8. ער אני לכך שההlixir העיקרי בו אמורים להעיד, נכון לעת זאת, 167 עדים צפוי להיות מרכיב. כמו כן ער אני לכך כל ראיות התביעה הן בגדיר "דבר דבר על אופניו" ושהראיות באשר לחלקם של העוררים באירוע הירוי אין נקיות מערפל. אם ערפל זה לא יוסר וההlixir העיקרי ימשך יתר על המידה, אין זה מן הנמנע שהדבר יציריך עיון מחדש במעצרים של העוררים ובוחינתן של חלופות למעצרים מאחורי סORG וברית. בעת זאת, מן הדיון הוא שהשניים ישארו במעצר עד תום ההליכים.

9. אשר על כן, אני דוחה את העוררים.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז תשפ"ב (28.7.2022).